

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

Árnyék szám: 15 krajczár.

Előfizetheti csupán a kiadói hivatalban lebet B.-Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadói hivatalban intézendők.

A lap szellemi részére a a nyitásra vonatkozó minden költségek a szerkesztőség kifizetésére.

Hirdetési díja: három hasábol petiszer 5 kr. — Nagyobb és többeszeri hirdetések jutányosan eszköszhetnek.

Bélyeg minden belgiztatásnál 30 kr.

NYITÁR GARMOND SOR: 20 KR.

Az egységes középiskolák, tekintettel a polgári iskolák a a törvényhatósági székhelyekre.

Reményi Károly városbíró úr sietett felhasználni az alkalmat, mely a közoktatásügyi nm. miniszter úr által az egységes középiskolák miként való megoldása tárgyában a f. február hó 15-keze egybehívott ankét-tanácskozással lassacskán immár napirendre kerül, s mely, mint tudjuk, abban eszcsosodik ki, főcélja, hogy az elemi iskolákból kikerült s tovább is tanulni hivatott ifjak szülei és gyámjai ne legyenek arra kényszerítve, hogy fiaik jövő pályáját már ekkor meghatározzák, holott hajlamaikat még sem ők, sem a tanítók nem ismerhetik; midő azután a tömérdek eltévesztett pálya és számtalan más erkölcsi és anyagi károsodás támad nemcsak az illető egységek és a családok, de a hazára nézve is.

Az elemi iskolán túl még négy, esetleg hat éven át való egységes továbbtanítás azonban lényegesen segíthetne a jelzett bajokon; e fölött tanácskozik tehát az ankét s tekintve, hogy a polgári iskoláknak mindaddig matematikus kérdése és az egységes középiskolák szervezése folytán — hacsak ismét e téren távolgú őrt hagyni nem akarunk, szintén megoldandó lesz: erre vonatkozólag közli városbírónk eszméit egy levélben az ankét egyik kitéző tagjával: dr. Beöthy Zsolt egyetemi tanár ural.

Közelről érdekelvén bennünket az ügy, ime ide iktatjuk a levelet egész terjedelmében:

Nagyságos Tanár úr!
Mélyen tisztelt Uram!

Olvasván a lapokban, hogy közoktatásügyi miniszter úr 6 omiga az egységes középiskolák tárgyában tanácskozássra ankét-et hívott egybe s annak tagjait Nagyságodat is meghívta: engedje meg, hogy azon régi tisztelt és bizalommal fogva, mellyel személye és működése iránt viseltetem, egy pontra — nevezetesen a polgári iskolákra nézve egyet-mást nagybecsű figyelmébe ajánljak.

E lépésre főleg ama tapasztalatok készítetnek, melyeket — mint B.-Gyarmat város bírája, hosszú éveken át szereztem.

A lapokban e tárgyra vonatkozólag eddig olvasott fejtegetések írói közül némelyek — igen helyesen — a polgári iskolákat is beronni kívánják az egységes középiskolák szervezetébe; mások ellenben ez iskolákat — noha tévesen — a szakiskolák közé sorozván, conservatív szempontból-e avagy személyes érdekből? — itt most ne keressük, ellenzik az assimilálást.

Tagadhatlan, hogy a polgári iskolák 4 alsó osztálya, nagyban és egészben azonos a gymnasiális 4 alsó osztállyal; mert a) a felvételi feltételek ugyanazok; b) a tananyag, bár kissé realiztikusabb irányban, szintén ugyanaz; és éppen ezért c) menn, iben a polg. iskolai tanuló rendkívüli tárgyként a latinnyelvet is tanulja, s abból felvételi vizsgát letenni képes, a polg. iskolából át és fellephet bármely gymnasiüm megfelelő osztályába.

Egyedül az 5 és 6-dik osztálya a polg. iskoláknak van akkép szervezve, hogy előképesítsen a gazdasági, ipar és kereskedelmi magasabb szaktatásra. De megjegyzendő, hogy ez osztályokat általában oly gyéren látogatják, hogy szinte célzétévesztettnek kell mondanunk a ráfordított szellemi és anyagi erőit; megjegyzendő továbbá, hogy a polg. iskola alsóbb osztályaiból kilépő tanulók is csak elenyésző csekély számban lépnek az ipar és kereskedői pályára, de többnyire proletármesterségre adják rugukat, inkább kényszer semmint hivatásból napdíjas-irások, legjobb esetben segédjegyzők lesznek, amit a gymn. alsóbb osztályokból kilépve — azonban kissé alaposabb előképzéssel szintén megtehetnének.

Önként követhetnek ezekből, hogy amennyiben néh. boldog emlékeztető b. Eötvös József volt közoktatásügyi miniszterünknek a magyarországi közfelfogás és viszonyokhoz nem egészen illő, külföldről ide plántált eszméjét: a polgári elemet külön iskola utján emelni kívánjuk ott, ahol arra talaj van, (de nem éppen okvetlenül az ötezer lakónál többlet számú minden városokban) — e célra más berendezésű iskolák lennének felállítandók; a jelenlegi polg. iskolák pedig, ott, ahol az iskola fenntartók, vagy a kormány kívánja, a célbavett mostani rendzéssel egyidejűleg, az egységes középiskolák keretébe bevonandók; mert ha már az egységes középiskolák üdvös eszméjével szegény hazánkat a kormány méltán boldogítani kívánja, ne legyen az csak fél munka, de a szülők és gyámok minden vonalon szabadságának fel azon lidérc-

nyomás alól, hogy fiaik 14—15 éves kora előtt azzal kelljen tépelődniük, hogy mely pályára képeztessek ki őket, midőn még hajlamaik és tehetségük sem domborodhatott ki.

Nem ismeretlen előttem közoktatásügyi kormányunk véleménye a gymnasiümök száma, túltermelése tekintetében és hogy inkább csak a territoriális helyesebb besorolás, semmint ez intézetek számának a szaporítását tartja mindaddig kívánatosnak. Bizton várható azonban, hogy az egységes középiskolai rendszer behozatalával, a hatékonyabb tanításon kívül, a gymnasiümök territoriális anomáliáin is könnyebben segíthet a kormány.

Es elvöl volna kimondandó, hogy minden nagyobb törvényhatósági székhelyen, tehát ott, a hol egyezsmind kir. törvényszék, járásbírószék, pénzügyigazgatóság stb. is van, egységes középiskola okvetlenül felállítandó, vagy ha ily helyeken eddig csak polgári iskola léteznék, ezen polgári iskola egyr. középiskolává átalakítandó.

Mert sem nem igazságos, még kevésbé méltányos, hogy az ily székhelyeken működő nagyszámú tisztviselők, hivatalnokok, továbbá ügyvédek, orvosok, gazdaságosok stb. aránylag csekély fizetésükből távol vidéken legyenek kénytelenek fiaikat iskoláztatni, vagy pedig egészen mondjanak le arról, hogy őket — ugynevezett humanitárius tanítás és nevelésben részesítsék.

Tény, hogy ily helyeken a családok tisztviselő nem szeret állandóan maradni; de növekvő fiai neveltetése végett folyton a lehető áthelyeztetésre gondol; mely nagymérvű áthelyeztetésekből folyó örökös ingadozás, hullámlás, röviden szólva, árt mindennek.

A kormány bölcsesége fog majd később módot találni arra, hogy az ekként itt-ott fölélegesedő való-gymnasiüm, recte középiskola beszüntethető legyen.

Szegény ország vagyunk, de erős a hitem, hogy a helyesen megoldandó egységes középiskola rendszerével hasznok ugy szellemi, mint anyagi tekintetben pár évtízeg alatt gazdaggá válnék.*)

*) Örömmel jegyeztük ide, hogy az e kérdés fölött febr. 15-dike óta tanácskozik ankét az egységes középiskola elvöl magárára tette, szilkeszereget elismerte; most tehát csak a helyes szervezés, a határozott rendszer, s a törvényhozás szava van hátra.

TÁRCZA.

Mutatványok a Tarka bokrétaból Palojtaiból.

Műbor.

Még csak pár év előtt büszkén protestáltunk Az ellen, hogy műbort szabadon csinálni; s most bevalljuk, hogy azt a mit úgy utáltunk, Sietünk javunkra magunk fethasználni.

Monaco.

Ne mondja senki, hogy Monaco kis állam. Holott van tiz vagy húsz vitéz katonája; De többlet ér az, hogy egész Európában A hány uralkodó van, mind collegája, Uralkodik ő is, csak a törvénye más: „Black, red-rouge et noir, ferbil, kalabrida”.

Kesked és vég.

Caodálatos módon alakul az ember; Egy nagy emberből egy kis ember kiválik; Ezik, iszik, ordít, megnül mint a kender, S végre dördülrel a világtól megválik.

Lutherani conbunantur.

En, ki jómagam is lutheranus vagyok, Beegyezem onként, hogy megégessenek De egy fültét alatt, s ettől nem tagoltok, Hogy mikor égetnek, én már halott legyek.

Madách Imre.

Szenvedtél, lelked kiüríté csappig a kelyhet, S im örök-életet adott néked a méregital.

Ipolyi Arnold.

A mi nemest képes befogadni szívébe az ember, Mindaz lelkesített; szent porod áldja hasad.

Orvosi vizsgálat.

Tolvajt fogtak a ki öszvevissza lopott Fénst, kalábot, gyűrűt, calzmát, karperceet, Itt nézve, perere, es nem meglepi dolog, Mert rendszeren ittbén titlt el a telet;

De a bíró fel-ül a védő ügyvédnek, Es vizsgálatja a ravasz pibék eszt. „Deja” nincs annyi esze egész törvényszéknek” Így szól a látlelet, (sajátkez és pecsét.)

A vizsgálat benső értéke átutjában.

„Van-e a vádlottnak ilyen-olyan esze?” Mit mondjon az orvos? „Itt a szemm, neze.”

Telephon-távbeszéd.

Volt ki dacos gúnyval kelt ki e szó ellen: „Távbeszéd”, ennek helyébe: telephon. Holott most maga is belátni kénytelen, Hogy jobban értjük est magyarulott nyomom Ugyanis: telegraf, fotograf, fonograf, Telegramm, phonogram, meg telepathia, Uly zavart eszmél, hogy ember az a kinek Sikerült est híven mind bemagolni.

A házasság.

A házasság „menyben köttetik”, de azért Sokszor bír az itt lenn kés pokollá lennen: S ez a pokol megvan, ha Eva lányaért Egy örök-urú mint kísértő megjelen.

A megörzött szív.

— Történeti elbeszélés. —

Irta: V. Mór.

(4)

Enuttal egész lényében megváltozott. Levertége bebizonyította, hogy valami rendkívüli-nek kell történni.

Alig hogy szobájába lépett, átázottan, fáradtan dobta magát a török kerovetre.

A vendégek az öreg urnak e sajátságos viseletén megötközve fölugráltak az asztaltól és baja után tudakozódtak.

— Majd megmondom! pattant fel az öreg a kérdésöködékre, de előre kell bocsátanom, hogy nem tanácsos napjainkban ily gondtalanul az asztalnál mulatozni, midőn minden perczben várhatjuk, hogy az oláhság saját lakunkban fog agyonvern, vagy fejűkre gyujta a hártelét.

E kifakadásokból mit sem értettek. Hallották ugyan, hogy az oláhság elégedetlen, de hogy az ember élte magát lakában sem birtos, azt nem hitték.

Kristyóri Gábor szálalt fel.

Szólt Mihály pajtás, mert szavaidtól nem leszünk okosabbak s nódét es leányodat elérmeted.

Hogy megértetek, mindent el kell mondanom, vizsionzá, bundáját vállairól ledobva. Mióta József császár Erdélyben utazott, sok változás történt. A salathnai kincstári uradalomban az oláhok által birt regálékát örményeknek adták ki. A nép öszvegútt s a legnagyobb irgátságát követte el. Az elégtelenség vezére és tanácsadója bizonyos Nyikolaj Ursz, másnépen Hóra, ki már a fejedelem erdélyi utazása alkalmával folyamodott a keres-máltatás visszaadásáért, folyamodására azonban sokáig nem nyervén válassz, több község nevében Bécsbe utazott s kinyilatkoztatta, mikép ha ő felsége sorsukon nem közöny-nyit, meglehet, hogy közveszéllyel is lerázkán magukról a jobbágyi terheket.

A császár erre, miért, miért nem, e rövid szóval felelt: „tegyétek”.

Nyikolaj pedig visszatérve, a császár birtató szavait mindenütt hirdette. A nép előbb bámulni, majd imádni kezdé őt és minden szavának vakon engedelmeskedett, ehhez járult még az orosz ügynökök bujogatása is, kik a szegény népet birtatták, ámitották — és már csak egy kis alkalom kellett, hogy a lázadás kitörjön, erre pedig nem sokáig kellett várakozni.

Első alkalom az oláh ezredek felállítása volt; a jobbágyaság szárazlást ostromlta a katonai parancsmókat, a birtokosok tiltakozását, a megyék feliratai mitsem használtak s később, midőn már a kormányzók maga is belátta hibáját, Bogyra Ferencz polgári birtost küldé a helyszínerre, hogy a lakosságot kötelességei teljesítésére szorítsa.

A nép végig halgatta ugyan a birtos felolvasását, de nem hitt neki, a boldogfalvi vásáron pedig egy ostromi lakos nyilván kikelt a birtos ellen, miért elfogták és a katonai parancsnokságnak átadták, ez azonban csakhamar bántatlanul elbocsátá.

Kurtyon az oláhok gyűlést tartottak és ennek megállására Gadl Mihály, Madocsi József, Nalácsi Far-

Bemélt, hogy Nagyságod nem veszi tőlem 'e szerény fejtegetést rossz ártón, de sőt ha abban valami igazságos eszmét talál, azt fontos állásból kifolyólag hasznát járva örvényesíteni kész leendő, vagyok mely tisztelettel.

Nagyságos Tisz. Urnak,
B.-Gyarmaton, 1892. február hó 13.

aláírt szolgálja
Reményi Károly.

Nógrádvármegye közigazgatási bizottságának felévi jelentése az 1891-ik év, II-ik feléről.

(Folytatás.)

Az igazságügyminiszterium ügykörét illetőleg, börtönügy.

E szakot illető kimutatásokat IV. alatt mellékelve jelentjük.

1. Hogy börtönvizsgáló bizottságunk a börtön épületekkel egy biztonság, mint rend és tisztaság tekintetében kifogástalannak találta.

2. Az ártományzat magatartása, a rabok fegyelmezése, felnevelése, ruházatának a fekhelyeinek tisztasága minden kívánságunknak megfelelőek.

3. Halálra ítélt két férfi volt, székess, örlés vagy foglyilag nem fordult elő.

4. A központi börtönben levő rabok szabó, asztalos és kőműves műhelyekben, valamint szőlőművelési munkával való foglalkoztatása a fegyelmen és rend szabályainak pontos betartásával eszközöltetik.

A honvédelmi miniszterium ügykörét illetőleg.

E szakot illető kimutatást VI. alatt mellékelve tájékoztatjuk jelentjük, hogy a folyó évi sorozás számomra eredménye az arról annak idején felterjesztett előző jelentések szerint kielégítőnek alig mondható.

A földművelésügyi miniszter ügykörét illetőleg.

Jelentjük hogy az ősziek, a tavasziak és kapás állományok azonban a nyár tulajdonságai előzősége folytán rossz termést adtak.

A phylloxera által itt-ott még megkímélt szőlőterületek az idén amenny is alig adtak volna termést; a matatókban kevés szőlőfűrtől a peronospora teljesen elpusztította, vármegyénkben szőlőtermés nem volt.

A kereskedelemügyi miniszterium ügykörét illetőleg.

A közlekedési és közlekedésügyi főbb mozzanatokról szóló jelentéseket az V. és V.a. alatti kimutatás csatolása mellett a következőkben összefoglaljuk:

a) Állami közutak.

A vármegye területén levő állami közutak állapota a múlt év II-ik felében jónak volt mondható és azokon a közutakon ahol fenakadtak nem szenvedett.

Az állami közutakra kifizelt fentartási kavicnak egy része még az elmulult év utolsó hónapjaiban beérkezett, ellenben a budapest-vác-kassai állami körút 42-760-63 kilométerig terjedő szakaszán kavic beágyazás azért nem fogantatott, mivel a múlt évi fentartási kavicmenyiségnek behengerzése felsőbb helyen elrendeltetett, mely hengerzés azonban közbejött akadályok miatt a folyó év tavaszi idejére halasztott el.

(Folyt. és vége köv.)

tent és hogy az említett hidak helyreállítása az 1891. évi költségvetésirányzat terhére a folyó évben eszközölve leendő.

Az állami közutak fentartására kifizelt kavicnak egy része még az elmulult év utolsó hónapjaiban beérkezett, ellenben a budapest-vác-kassai állami körút 42-760-63 kilométerig terjedő szakaszán kavic beágyazás azért nem fogantatott, mivel a múlt évi fentartási kavicmenyiségnek behengerzése felsőbb helyen elrendeltetett, mely hengerzés azonban közbejött akadályok miatt a folyó év tavaszi idejére halasztott el.

(Folyt. és vége köv.)

Museum-bál.

Vége ez is lezajlott, — a museum-bál, mely Terpsichore krónikájában a legelső. Mert hol és mikor rendeztek valaha Museum-bált a continensen? Kinek volt volna oly merész elhatározása, hogy fiatal, szép és kedves leányt a museumi dolgokkal összefüggésbe hozza? Ritkán történik ilyesmi. De hát Nógrád e tekintetben is utóbb volt, mert a világ kerekén ő a legelső, aki museum-bált rendezett. Annál inkább kiemelendő azon szép asszonyok és leányok, kik az előtelet megtörtve, bejöttek a museum-bálba. Az igaz, hogy kevesen voltak, de akik eljöttek, egytől-egyig szépek voltak. Nemcsak a szép nők alakok, hanem a ruha és a hajdiz is emlékünke bűvös! Aspázia és Cleopatra ragyogó szépségeit. (Voltak azonban a Grachusok anyján kívül Veturia is.) Nagy baj volt azonban, hogy az Aspáziának és Cleopatráknak megfelelő Periklész és Antoiniussal csekélyebb „leletben” voltak szemlélhetők. Erőjük azalt a fiataloknak museum-bálba került animóját, rideg előfelőzőségeit, mely ma már egyáltalán nem alkalmas a bachelardákra. De azért nem kellett elcsüggedni, mert Hellasz és Róma dicsősége, — no meg a mintalep „előhagyja”, olyan utóhangulatot kellett, mely még a szigorú Cézárkat is fellelegítette és táncra bízta, úgy hogy a museum-bál reggeli 6 óráig tartott, ami nemcsak az itteni, de részben a sági derék fiataloknak is köszönhető, akik valóban megérdemlik az elismerés laurus-koszorúját.

A beépülő mindjárt kellemes benyomást gyakorolt a megyeházi nagyterem díszes berendezése, mely Kondor Vilmos, Berdezsztárnok köszönhető, aki genialis felfogással festette és csinálta meg a két méter magas tánczenetet is, mely aranyozott betűkkel állította a tánczosnók és tánczosok elő a táncszőveget, az est eme legelső programját: a tánczenet Sokrates alakján kívül mitológikus képek, leletek, könyvek és egyéb régiségi tárgyak igen érdekesen voltak csoportosítva.

Bálya nyolc lévén és öv. gr. Forgách Józsefné, a bál védnökasszonya akadályoztatása miatt meg nem jelenhetett, a társaság legnagyobb részt Nagy Ivánék köré csoportosult, akik elejétől fogva mindvégig fiatal kedélyvel részesei voltak a mulatságnak. Scitarsky János alispánunk, Pongrácz György árvászi elnökünk is, valamint Kray István törvényszéki elnök szintén megtisztelték a museum gyarapítása érdekében rendezett eme mulatságot. De különös elismerést érdemelnek a vidéki családok, kik elég nagy számban jöttek össze. Ezek közül kiemelhetjük br. Buttler Ervin, br. Buttler Henrik, Rosenbach Sándor, berczeli Veres Ernő, Negro Adolf, Beke Albertné, Ruszinko Antal, Berko István, Mayer Iván, Plathy Lőrincz, Schöneigner Frigyesné, és Wladár Viktor családjait, kik a szép és nemes czél iránti tekintetből résztvevők a bált.

Sokan nagy érdeklődéssel pillantgattak fel a kar-

atra is, mely valódi galéria volt a szép asszonyoknak és leányoknak. Gyenge szemekkel kiribetők ott az alispáné. Melicher Ferencné, Negro Adolfné, Jakubovics Józsefné, Vannay Ignácné, Pribil Antalné, Tomesko Nándorné, Fölkel Mariika, Baintner Ilonka, Melicher Miczi, Karlik nővérek stb. stb. kedves alakjait. Akiel észre nem vehettünk, tessék máskor a nagyterem parkettjén megjelenni.

Végül még csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy a rendezőség, melynek élén Nagy Mihály tb. főjegyző állott, mindent elkövetett a museum-bál erkölcsi és anyagi sikerére, amiért is méltán megérdemli, hogy a „pro literis et studiis” érdemrenddel feldíszítsék.

A bálban résztvevők és pedig, asszonyok:

Baintner Arnoldné (heliotrop selyemben, arany csipkékkel), Beke Albertné (fekete selyemben), Berko Istvánné (fekete selyemben csipkével), dr. Biró Edéné (fehér atlasban), br. Buttler Henrikné (fekete selyemben), Dapsy Béláné (szürke selyemben fekete csipkével), ifj. Farkas Ferencné (fekete csipke vadruzsával), Horváth Danóné (drap selyemben), Kubányi Józsefné (fekete selyemben), Manóssy Alajosné (terakotta brocát selyemben), Nagy Ivánné (fekete selyemben bársonnyal), Plathy Lőrinczné (kék selyemben himézssel), Rosenbach Sándorné (fekete selyemben, kék selymes tollal), Ruszinko Antalné (chamois broché, tollal), Schöneigner Frigyesné (fekete selyemben), Veres Ernőné (lila selyemben csipkékkel), Wladár Viktorné (fekete selyemben). Leányok: Beke Irénke (fehérben, virágdíszszel), Berko Eszike Ipolyágnál (hímzett rózsaszín selyem, crep de chine szalagdíszszel), br. Buttler Malvin (rózsaszín selyemben), Csengey Gizella (fehér crep, virágos szalagdíszszel), Dapsy Klemmike (fehér atlas crep és virágdíszszel), Depiny Gizella (világzöld sűrű, barackvirággal), Dömök Ilona (fekete selyemben, pipacsvirággal), Dömök Erzsébet (Kékes-szürke selyemben), Dömök Kornelia (halványlila sűrű, ezüstös gazeval), Kubányi Mariika (rózsaszín selyem, ezüstös gazeval), Majer Gabriella (rózsaszín selyem, aranyos gazeval), Pongrácz Matild (kék bengalin, kék creppel), Plathy Vilma (rózsaszín selyem, gazeval), Podhorszky Ilonka és Irénke (rózsaszín selyem, illusion és virágdíszszel), Rosenbach Clotild (halvány-rózsaszín selyem, aranyhímzéssel és szalagdíszszel), Rosenbach Irén (fehér sűrű, creppel), Ruszinko Gizike (rózsaszín ottoman-selyem, gyöngyírással), Schöneigner Irma (fehér selyem, ezüstös gazeval), Thurlanszky Mariika (sárga selyem, fehér gazeval), Wladár Ida (rózsaszín selyem, ugranyol színű gazeval).

Sorozás Nógrádvármegyében. Az unjonozás ez idén a következő napokon fog megtartatni és pedig Losoncz városban f. évi március hó 2-án, a losonci járásban (Losonczon) március hó 3-5 és 7-én, a gácsi járásban (Gácsan) március hó 30 és 31-én, a b.-gyarmati járásban (B.-Gyarmaton) április hó 5-9-én, a szécsényi járásban (Szécsényben) április hó 11-13 és 19-én, a főleki járásban (Salgó-Tarjánban) április hó 21-23 és 25-én, a sziráki járásban (Szirákon) április hó 21-23 és 25-én, végül a nógrádi járásban (Rétászállás) április hó 28-30-án. A sorozó-bizottság helyettes elnökei: Losoncz városában: Török Zoltán, polgármester; a losonci járásban: Szakall Barna, földbírtokos; a gácsi járásban: Madách Aladár, földbírtokos; a b.-gyarmati járásban: Tihanyi Ferencz, vármegyei főjegyző; a szécsényi járásban: Balás Antal, országgyűlési képviselő; a főleki járásban: Szilárdy Ödön, földbírtokos; a sziráki járásban: Pozsotzky Iván, földbírtokos; a nógrádi járásban: Rosenbach Sándor, földbírtokos. A sorozó-bizottság tagjai: Losoncz városában: Alk Ferencz, Laszly István, Halász Ferencz; a losonci járásban: Ugyanazok; a gácsi járásban: Wellbil Károly, Miesl Zsigmond, Rachler Ferencz; a b.-gyarmati járásban: Fáy Árpád, Kövy Tivadar, Szabó János; a szécsényi járásban: Ruszinko Antal, Tersztjanszky István, Veres Imre; a főleki járásban: Beniczky Árpád, Unger Gusztáv, Baranyai István; a sziráki járásban: Dessewffy Ödön, Plathy Gyula, Ondreovics László; a nógrádi járásban: Vincze Károly, Szentiványi Béla, Perényi Gábor. A sorozó bizottság polgári orrosai: Losoncz városában, a losonci, gácsi és főleki járásokban: dr. Plichta Soma, járási orvos; a b.-gyarmati és sziráki járásokban: dr. Kacsórics Gyula, t. főorvos; a szécsényi és nógrádi járásokban: dr. Feledi Ferencz, járási orvos.

A sorozásra felhívott állatállományok száma:

A sorozó járás neve:	I-ik koroszt.	II-ik koroszt.	III-ik koroszt.	Összes.
Losoncz város	70	47	22	139
Losonci járás	275	183	120	578
Gácsi járás	256	172	112	540
B.-Gyarmati járás	300	205	164	678
Szécsényi járás	239	155	95	489
Főleki járás	292	218	124	634
Sziráki járás	251	217	156	634
Nógrádi járás	245	179	133	557

A b.-gyarmati ir. hitközség tagjainak 20 tagú küldöttsége f. hó 14-én tiszteltelt Balás Antal orsz. képviselőnknek vallásuk recipiálása tárgyában. A küldöttség vezetője Grünbaum Henrik ügyvéd a következő beszédet intézte a képviselőhöz:

Nagyságos országgyűlési képviselő úr! Midőn szeretett hazánk izraelita lakosainak a keresztény lakosokkal, minden polgári és politikai joggyakorlásra, az egyaránt jogosultság biztosítva lett az 1867. l. t. cz. által: Midőn úgy politikai életünk egén, a várvárt szabadság hajnalá derengeni kezdett, minden zűdö kebelét a legforróbb hálá érzete töltö el, azon dicső nemzet iránt, melynek elválaszthatlan tagjának lenni; magunkat mindig büszkén mondtuk és életünk utolsó leheletéig mindig mondtani is fogjuk!

Amde a nemes és lovagias magyar nemzet missióját ez irányban eddigelő csak részben teljesíté és magasz-

has és Krisztyori Lajos hadoncz és még közlegény voltak a helyszínre kiküldve. A nép, az elváult, a tévára vezetett nép vért kívánt, mert elhitették vele, hogy az Isten és a császár egy akarák, hogy minden magyart leöljenek.

Rétek rohanat a miután Kriszán Duszót, mint főcsinost elfogattak. Gasi Mihályt, Nálacsi Farkast a egy katonát kegyetlenül megölték, mi is csak nagy nehezen szabadult meg. A nép pedig a csinost megrabadítván, mint Isten küldöttjét harcolta vállain, a községben föl a alá.

Ez volt urak az első vér a adja az Isten, hogy ne váljon gyűlölködésre, de félek! A kormány mit sem tesz, a megyék felirátat ügyembe sem veszi, az oláhok, tudják, hogy különben is szegény nép jelenleg, miután semmi rendes kereset után se néz, igen kevés pénzzel bír. Az elfogott Kriszánál pedig tömérdek aranyat találunk, egy arany keresztet is, mellyel a népet rákítja, azt állítván, hogy azt a császár kegyelme jeléül adta Hórnak.

Már mondtam, hogy a helyszínről csak nagy ügyvel-hajjal tudtam menekülni, láthatólag, mily nehezen kellett bajtalanom, midőn a jelenlegi feneketlen város utak mellett ez időben már baba érkeztem.

Meglehet, csatlódok, talán rémekkel foglakozom, melyek az életben sohasem találomnak, de azért még sem kell nagyon elbizakodnunk, mindegyikünk kell, hogy való helyszínről gondoskodjék.

Ezzel elhalgatom. Az egész szerencsétlen esemény oly véletlen és meglepő volt, hogy a jelen voltak nem tudtak szóhoz sem jönni.

E közben az udvaron is történt valami, melyet halgatással nem mellőzhetünk.

Pakott Mihályunk minden csatlódja oláh volt. A Karitási házaérkezett kocsi, a látott embertelen eseményt az emelkedett események — kikés a faluból néhány kiráncsi oláh parancs is csatlakozott szőlőben — hová-milyen elbocsátta.

A kocsi azt is elmondta, hogy Duszót hallotta, miközben az Isten és a császár akaratát szerint a magyarokat kipusztították. Előjeleket kaptunk fogják kivonni; továbbá, hogy mindnyájan megsekkedtek a magyarok kivételére.

Te is? kérdezé a hallgató egyike.

Természetesen, azután nem is bánom ha megtörténik, mert a magyarok ezik meg előttünk a legjobb sültet, nekünk pedig minden dolgunk mellett is a malajjal kell megelégednünk, de ha őket kipusztítjuk, bizonyosan nekem is jut egy kis földcseske és azután én leszek az „úr”.

Hát a leányokat és asszonyokat is meg kell gyilkolnunk? kérdezé Duszó kocsi.

Jeg! kivérén, ha oly szép lenne, hogy valamelyikünknek megtetszenék, akkor ha érdemei vannak feleséggel kapja.

— Hű, hű! valami jutott eszembe, szólalt meg újra Duszó kocsi.

— Nos mi? birtaták a többiek, — szólj!

— Hátba e miénk megtámadnak Krisztót, a én magamat kitüntetnem, megkapnám-e a mostani uram jegyét, a szép Mariczt?

— Megkapod, szólalt meg egy njon érkezett hebegő hangon, az ajtóból.

Mindnyájan arra veték szemüket. Ott állt Kloska Juon, az oláh lázadás egyik főszokosa. Az első meglepetés után az egyik oláh kezét nyújtotta feléje és neven szólta.

— Isten hozott közénk jó Juon, épen most beszélte ez a barátunk a kurtyi eseményeket.

— Immerem és épen azért jövek, hogy a szolgabíró számálsára vonjam; hallom vendégei vannak. Te fiú! ki előbb mondád, hogy képes vagy érdemeket szerezni, hogy a szolgabíró leányát nőül vehesed. Tér van elég, a leány a tied leendő, de azon kell gondoskodnod, hogy urad valóban képes el ne szökjék, ha estig megakadályozod elmenetelét, a mikor a mi népünk megérkezett, ha az innen őt bárhova, csak haza nem szállítod, valami egész idegen helyre; továbbá, ha istened és nemzedéért úgy fogsz harcolni, mint téled azt kívánjuk a ha erre megsekkedél, akkor a leány tied, de előbb hirtünkre kell tértened.

Nizur, a kocsi nagy községgel foglalt a feltételeket a rögtön letele az esküt mindenre, a mit tőle Kloska kívánt.

(Folyt. köv.)

Hírek és különfélek.

tos művét a várt siker csak akkor koronázza, ha valakinek receptióját törvénybe iktatva sanctionálja.

Nagyságos úr, szeretett képviselő! A hitvallásunk politikai egyenjogositása tárgyában országgyűlési megindult mozgalomról, mi B.-Gyarmat-város zsidó lakosai sem maradhatunk távol, ha csak a tunya tétlenség, a tepedés gyanujával nem kívánunk mellőni.

Ezen jogos kívánalmunkat azonban nem akartuk választási kortes foglaltságát lealacsonyítani és mindaddig vározkási álláspontot foglaltunk el; annál is inkább, mert az irásban közzé tett enuntatióból ismerjük Nagyságod fentkölt szellemét igazság szeretőt és ismerjük szabad-elné politikai hitvallását.

Most azonban a képviselőválasztás lezajlása után és a midőn szeretett képviselőnk van szerencsénk Nagyságodban tiszteltetni, a receptió tárgyában hitközségünk kebelében e f. év február hó 11-én megejtett népgyűléstől nyert megbízatásunkhoz képest azon alázatos kérelemmel járunk Nagyságod becses színe elé:

Miszerint hazánk törvényhozó testületében, hol tudomásunk szerint a legközelebbi időben, a vallások egyenjogósítása kerülend szövegére, a zsidó vallás egyenjogósításának törvénybe iktatását, ismert nagy tekintélyének egész súlyával támogatni sziveskedjék.

Es legyen ezen támogatása azon kioltatlan szeretet kapcsa, mely bennünket Nagyságodhoz továbbra is köt és melynek égése alatt kibontott szálaja alá mindig szívesen sorakozni fogunk.

A midőn pedig nemcsak támogatásért, már előre is hála köszönetet mondunk, elnem mulasztatjuk a magyarok Istenét kérni, hogy szeretett képviselőnket a haza dicsőségére és mindnyájunk javára sokáig, igen sokáig éltesse!

Erre Balás Antal következőképp válaszolt:

Tisztelt barátim! Ezen megtiszteltetés valóban nem reményelt és azért fogadják hála köszönetemet bízalmukért, mely el lényeges kérdésben megtisztelni sziveskedtek.

A dolog lényegére nézve, ismerve az én politikai hitvallásomat természetesen tarthatják, hogy én eme törekvéseket egész lényemmel támogatni fogom.

Úgy áll a dolog, hogy hazánkban a zsidóság nem reményelt módon tört előre. Hitfelekezetiük eme törekvésében nem találkoztak olyat, mely a nemzetre nézve hálaadatos nem volna. Az önk hitfelekezetiük sokat lehet tanulni. Csak hogy egyet említsek, a házas élet önkénel oly uton van, melyet a többiek el nem értek. Én csak szerencsét kívánok nemzetünknek, midőn önöket a tekintetben támogatandom. Az önk hája jogos, méltányos és igazságos és én önöket ígéretet teszek, hogy a mint a receptio kérdése a ház asztalára kerül, én, mint a nemzet érdekében szívvel, lélekkel, készséggel fogom támogatni.

— A lelkes eljénkel fogadott beszéd után a képviselő még egy ideig magánál tartotta a küldöttséget és a szíves beszélgetések után a küldöttség a legjobb emlékek távozott, hogy megbízóikkal a képviselő liberális, fenkölt szellemű választást közöljék.

A b.-gyarmati Takarékszövetkezet és Hitelintézet. Balás Antal országgyűlési képviselő mint társulati elnök vezetése alatt f. hó 14-én tartotta saját helyiségeiben XIX-ik évi rendes közgyűlést.

A társulmányok jóváhagyattak, az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadott. Versetesség az intézetet a lefolyt év alatt nem érte.

Az évi nyereség 8215 ft 15 kr. Ebből részvényként 12 frt osztalékul kifizetett rendeltetett és a szelvénybeállítás a következő naptól a pénztárnál folyóváltatott. A nyereség többi része következő tételekre fordított: tartalék alap bővítésre 1939 ft 33 kr., nyugdíjalapra 260 ft 80 kr., a nógárdmezei kórház alapja javára az alábbi 1000 ft-os alapítvány végörlesztésére 350 ft., ügykezelési jutalekra 1200 ft., tisztviselői drágasági pótlékra 250 ft., jótékony célú adományokra 157 ft., átvettől az 1892. évi nyereségen 440 ft 32 kr. A jótékony célú adományok közt a helybeli kórházról, iskoláról, tűzoltó egyletről és a horvátországi magyarok fenntartása céljából a Nagy-Pistanyán épülő magyar iskoláról és lelkeszlakról lett gondoskodva.

Hitelintézet alapok: részvénytőke 60,000 ft., tartalék-alap 12,000 ft., külön tartalék-alap 1,332 ft., nyugdíjalap 4,516 ft. Betét állomány 443,187 ft 69 kr. Vagyron: jelzálog kölcsönökben 164,843 ft 72 kr., váltókonban 284,641 ft 93 kr., előleg és közli zálog kölcsönben 9477 ft 80 kr., értékpapirokban 36,888 ft., ingatlanban és készpénzben 40,196 ft 80 kr. Összesen 531,848 ft 43 kr.

Az évi jövedelemnek előszörölt felosztásából nyilvánvaló, hogy ezen társulat föltörése nem az ez idő szerinti minél magasabb évi osztalék kifizetése, de a tartaléktőke szaporítása, s így a jövő minél nagyobb gyarapodásának előkészítése.

A felügyelő bizottság megválasztásának 3 évi tartama lejárt s titkos szavazás útján a 3 évi újból megalkított. Felügyelő bizottsági rendes tagok lettek: Reményi Károly, Felsenburg Gyula, Kohn Henrik, dr. Keleti Kálmán, Weisz Jakab, póttagok pedig Polacek Márk gabnakereskedő és Weisz Simon marczali nagybirtokos.

A közgyűlés a legnagyobb egyetértés közt folyt le s elnök kifizetését adva az intézet további közhasznú virágzása iránti ohajainak, a részvények részéről éljenztetés közt a gyűlést bezárja.

A közgyűlés után az intézeti elnök úgyis mint megválasztott országgyűlési képviselő tiszteletére Balás József intézeti ügyész saját lakásán nagy ebédet adott s arra az igazgatóság és felügyelő bizottság összes tagjai voltak hivatalosan. A kellemes együttlét Bráidaver Alajos, Reményi Károly, Farkas Ferenc, Feleli Henrik, Szilágyi Mór, dr. Hermann Károly szellemes pohárköszöntőivel volt szerezve.

Személyi hír. Steiner József miniszter tanácsos ur tegnap az 5 órai vonattal érkezett kőrűnkbe Garba Gyula ur társaságában. A pályaudvaron a népbank igazgatóságának és felügyelő bizottságának tagjai, ismerősei és fiatalbarátjai várták és üdvözölték, s hosszú kocsis-sorral kísérték be a jeles férfit szülő városába, honnan Hottorinszky Károly plebános ur és Horváth Danó társaságában Vardó Szabó János nagybirtokos ur, — régi barátjához rándult ki, hol tiszteletre fenyves estély várakozott. Steiner ur ma a népbanki közgyűlésen előkölt, délelőn Haintner Ottó népbanki igazgató ur vendége s d. u. a vonattal elutazik.

Hymen. Jeszenszky Imre, b.-gyarmati takarékpénztári helyettesített könyvelő, febr. hó 14-én vezette oltárhoz a b.-gyarmati ér. templomban Nagy Amália kisasszonyt, Nagy Ferenc ebercki birtokos kedves leányát és Sztranyavsky Géza, kir. közgyűzők unokahugát. — Dr. Tóth Soma febr. hó 27-én vezeti oltárhoz Kilián Hermán kisasszonyt. Az esküvő a romhányi rom. kath. templomban fog megtartatni. — Hubay Miklós, rimaszombati ügyvéd Homokterennén eljegyezte Báthly Olga kisasszonyt, Báthly István leányt.

Báró Podmaniczky László elhunytáról lapunk mult számában csak röviden emlékeztettünk meg. Az elhunyt báró érdemei azonban irói kötelességünkkel teszi, hogy emléket bővebben méltassuk. Báró Podmaniczky László főrendiházi tag e hó 4-én Pusztaszolgyagörben Sopronmegyében hunyt el. Ott a gysztizentitizetletet a bükki evang. lelkesi végezte, szép beszédben emlékeztet meg az elhunytól. A család és Sréter Alfréd képviselőnk, ki még 4-én leuatozt, melyen meg volt hátra azon részvétől, melyet a vidék népe az elhunyt iránt tanusított. A koporsót a birtok határáig elkísérték, aztán vasztra tették s Aszódra vitték, ho a családi sirboltba lett elhelyezve. Aszódon a gyászbeszédet Moravcsik Mihály ottani lelkesi végezte meghatóan, a teljesen grászbavont templomban. Az orgona is halkán, de gyönyörűen szólt a segédzenítő művészi játékaival. Jelen volt a Podmaniczky, br. Prónay, Majthényi s többi rokon-családok majd minden tagja. A teljesen feketével bevonott templom gyászt csak a ravatal gyertyáitól megvilágított koszorúk halnaza enyhítette. A koporsót a boldogult gyászoló özvegye és gyermekei, egy a család majdnem összes tagjai és rokoni álltak körül. Aszód és vidékeek lakosága megtöltötte a templomot és környéket. Elmentek a temetésre Nógárdmezei Heréd és Dengeleg község népe és az ottani evang. egyházak köldöttsége is, hogy régi jöltévőjük és volt felügyelőjüknek a végbeszédet megadják. A nép ezen fiait elvitték koszorúikat. A nógárd-szántói evang. gyűlékezett e hó 14-én tartott gysztizentitizetletet volt felügyelőjének emlékeztetve. Nébai Podmaniczky László báró nem emberbarát volt, sokat áldozott a népevelés ügyének, felügyelője volt a dengelegi, herédi, surány-terényi ev. egyházaknak. Bőkezű adakozó mindenütt. Áldozatkészségét hirdeti a herédi evang. iskola és templom, melyet sajátjából épített, felszerelt és dotált. Még legutóbb tetemes összeggel járult az aszódi ev. leánynevelő intézet megalapításához. Nere Budapestben is márványba van véste a képművészeti társaság első alapítóinak nevei közt. A család gyászjelentése a következő: Özvegy aszódi báró Podmaniczky Lászlóné szül. szandai Sréter Malvina egy maga, valamint gyermekei: óv. gróf Ráday Pálné, szül. báró Podmaniczky Aranka és báró Podmaniczky Horác, sogsorúja: aszódi báró Podmaniczky Leventéné szül. báró Podmaniczky Magdalena, unokaöccse: gróf Oldofredi Leonce es. és kir. kamarás alezredes, valamint a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti a felejtethetlen áldott jó férj, forrón szeretett aya, testvér és rokon Meltóság aszódi báró Podmaniczky László urnak, a főrendiházi tagjának, több evang. egyház volt felügyelőjének, Pusztaszolgyagörben 1892. évi február hó 4-én délelőn, életének 65. évében végelegyengölés folytán történt gyászos elhunytát.

A balassagyarmati városi bizottság február hó 24-én szerdán d. u. 3 órakor, mint a lapunk szerkesztőjéhez küldött megíróból olvassuk a városi ház tanácstermében ölelt fog tartani. Mindenesetre nemcsak cselészerd, de sőt halaszthatatlan tünik fel előttünk, hogy ha nem akarjuk, aminthogy akarunk nem is szabad, hogy a jelen év a ligeti terület befásítását, illetőleg meddő maradjon és kárba vesszen, az intézkedésekhez már most mindenesetre pedig a természet kinyitla előtt kell hozzá kezdenie a város képviselőtestülete által e végbőlt rendelkezési joggal küldött bizottságnak. Jó ómen, hogy — mint biztos forrából értesülünk, Kondor Vilmos ur, a városunkban székelő m. kir. elsőfelügyelőség főnöke kit a talán mint minden nemess ügy bűrgő barátját van szerencsénk ismerni, részéről szintén melegen érdeklődik az oly annyira szükségelt városi ligeti ügye iránt; az ő támogatása egyarában hasznos programot jelent.

A Nógárdvármegyei Múzeum bál. a társulat javára összesen 61 ft 74 krt jövedelmezett, még pedig felhívítésekéből 53 frtot, a pénztárnoki számadás szerint kitűnő pénzmaradványból 8 ft 84 krt. Család, illetőleg személyjegyek árán felhívítettek gr. Degenfeld Lajos, gr. Zichy Ferenc 5—5 frt, Scitovszky János 10 ft, gróf Forgách Antal 8 ft, Schossberger Rezső 5 ft, Sontaght Pál 3 ft, br. Buttler Ervin, Polacek Rezső, Resch Ernő, id. Farkas Ferenc 2—2 frt, ifj. Farkas Ferenc, Negro Adolf, Szabó János, Schönberger Flórip 1—1 frt, csupán felhívítet Balás József 5 frtot, óv. gróf Forgách József né a bál védnöke, 25 drb személyjegyet után 50 frtot, óv. gróf Forgách Antálné, valamint Balás Antal országgyűlési képviselő ur 20 drb családjegyet ára fejében 10—10 frtot juttattak a rendezőbizottságra, fogadják a nemess adakozók ez uton is közönetét a rendező bizottságnak. **Reinhardt Rezső** a b.-gyarmati takarékszövetkezet és hitelintézet pénztárnoka, aki mint sportkedvelő egyén legutóbb a tornaegylet pénztárnokul is meg volt választva, — a

pénztárnok pénztárnokokról lemondott s jővő hó 1-én elhagyja városunkat, hogy Gyöngyösön a városi kórházi gondnok tisztségét, melyre ott egyhangulag megválasztották — elfoglalhassa. Összinté szívből sajnáljuk a tervkény derék férfinak körűnkől való elhagyását, mindenestre pedig sok szerencsét kívánunk új pályájához.

Révay Sándor szécsényi ügyvéd ur, mint arra lapunk figyelmes olvasói emlékeztethetnek, a Corpus juris alkalmazásán körül szabad óráiban szeretettel és igazi hitváltással foglalkozik a Műzakkal is és pedig úgy prózában, mint versben. Lapunk egy verses elbeszéléseiből adott annak idején mulatványt, de több más folyóirat és könyv szintén közzé Révay Sándortól egy-egy, leginkább az 1848—49-ki szabadságharc történetéből merített és így egyszerűs mind korfőst elbeszélést. Alaposan mondhatjuk a közlöttet után, hogy Révay Sándor összes művei megérdemelnék, hogy azok, egy a más szízesen megjelentek, mint a keziratban levők egybegyűjtsre egy kötetben az olvasó közönség elé juttassanak. E végbőlt, mint halljuk, a jeles író több barátja megalmat készül a vármegyében megindítani.

Farsang. A hontmegyei kaszinó egylet Ipolyváson 1892. évi március hó 1-én a vármegyeház nagytermében táncszélt rendez. A meghívottak Sántha Béla igazgató bocsátá ki. — B.-Gyarmaton a polgári családok a „Balassa” szálloda emeleti termeiben február hó 29-én pikniket rendeznek.

A b.-gyarmati dalegylet, mint örömmel értesülünk, felrússult, állandó öröklet működését legközelebb újból megkezdte. Nem is járja az, hogy egy jubilárius egylet, melynek mindenesetre szép multja van, mulékony bajok miatt, társadalmi nemessit hivatászt abba-hagyja.

Szováthy Lajos ur, a losonci állami tanítóképezde jeles igazgatója, a város képviselőtestületi ülésben azon gyakorlati eszmét mondította meg, hogy minátan az új kisdorási törvény sikerítésére végezt a közoktatási ügyi kormány az ország különböző vidékein kisdoró képezdeket fog felállítani, egy ily képezde helyűl Losoncz város felöltessék ki, tekintettel arra, hogy az ottani mintaszteri kisdoroda gyakorlati óvodául használható s az intézet feltételeire a helyzet és a körülmények egyébként is igen kedvezőek.

Gyászhirek. Okolicsányi Miksa, aki több vármegye táblabírája s egykor Nógárdvármegye főszolgabírája volt, Losoncz-kisfaluban február hó 14-én életének 82-ik évében elhunyt. Virasszon szerettei között emlékezete! — Losonczon Kun szent János r. szül. Dertl Anna asszony az országseret ismert virág-tudós neje Losonczon febr. hó 6-án feje és gyermekei nagy bánatra jobblőtre szenderült. — Szeff János tanítóképezdei tanár ur szeretett anyósát gyászolja az elhunytan.

Újabb szigorú tél köszöntött be, úgy látszik országseret, de különösen itt minálunk, hol az elmúlt hét kezdeteitől fogva erős, fagyosabb hidegek, szél és tartós havazok uralkodtak, minék folytán közlekedési akadályokkal is kellett küzdenünk és csaknem biztosra vehető, hogy az előre haladott idő folytán beállhat gyors olvadás esetén a már-már megszűntnek vélt árvízveszély még nagyobb mérvben fogja városunkat fenyegetni. Bizonybizon kemény próbára vagyunk kitérve ily hosszú rideg téli időjárás által. De hát azért csak ne hagyjuk el magunkat s akkor az Isten is megsegít, mint ahogy van ezt a szerencsés és francia nemzet moodja. Mert a sopánkodás és panasz önkényt jó ugyan az ajakra, de az egy-magában még senkit meg nem segített.

Katonai parasztdráma. Február 18-án esti 10 és fél órakor Berczeller Vilmosnak B.-Gyarmaton a Tabán utca sarkán fekvő háza udvarában egy honvéd közlegény két szolgáló-legény vérsere vert. Az esteire úgy látszik szerelmi feltétkénység szolgált okul. A honvéd-Berczeller István, egy a mondott házában szolgáló eszedleányának udvarolt; szerelmes volt azonban a leányba Balik György is, egy itteni gazda szolgálja, aki midőn észrevette a honvédet, hogy ennek kedvét az udvarlástól egyszer mindenkorra elvegye, segítségül magához hívta Felső Mihály nevű szolgálót, ki egy vastag nagy bottal felgyerkerke a sötétben nem látó s magát védeni képtelen honvédet leötötte, s fejét Balikkal együtt erősen meglapította. Az ebből eredt láma folytán a cirkáló városi rendőrség csakhamar a helyszínen temetett, s a már szűkni készülő tettesteket elfogva, a városbái zárkába vitte, honvédet pedig a laktanyába szállította. A vizsgálat azóta erősen folyik.

A b.-gyarmati választás áldozatának mondható Draskóczy Bertalan, helybeli cselész, aki mint Laskáry Gyula ur egyik bűrgő kortese, a kemény téli időben erején felül nagy terékénységet fejtett ki. Választás után rosszul lett s e hó 17-én délen meg is halt, 4 apró árvát hagyván maga után. — Nem kételkedünk, hogy az árváknak egy a hatóságok, mint egyes nemess kebelő emberbarátok segítségére lesznek.

Vasúti szerencsétlenség Dejtáron. Vig János és Csarga Vendel, a-grulai (komárommegyei) lakosok, a primatiaszent-jános pusztyán besejezve a dohánnyal való munkájukat, február 14-én a vasuton hazajárkba akartak térni, de szerencsétlenül jártak, mert a dejtári állomáson (hítonyán szabályellenesen) a kocsiak tologatták, minék folytán a gránátalanságból a tányérok közé szorultak, úgy, hogy Vig János azonnal szörnyet halt, Csarga Vendel pedig életveszélyesen megsebesült. A vizsgálat és boncolás végezt a járási szolgabíró úr és dr. Keleti K. siettek a helyszínre.

Ménlovák B.-Gyarmaton. Gazdaköröségünk, helyben és vidéken egyaránt érdekelti fogja a tudósítás, hogy az állami ménlovak, számszerint öt, a b.-gyarmati federtelési állomásra e hó 28-ától egyszer egyhétre már beérkeznek. Megyeünkben meg Losonczra jó három mén, továbbá Szécsénybe öt, Sárakra négy, Fülekre három, Romhányba négy, Salgótarján és Eszsegre kettő-kettő. Minátan a méneknek az egyes állomásokra való szétosztása még csak e hó 25-én eszközöltetik a rimaszombati m. kir. méntelepelnél, ugyanazért az egyes apa-állatok előre meg nem nerezhetjük; de később szolgálunk majd arról

Nyomatott a Kiadó-tulajdonos Kék Iskoló gyomrájában B.-Gyarmaton, 1892